

{ אז נדברו }

פרשת אמור תשפ"ג | לסדר: "שבע שבתות תמימות תהינה..." | גליון מספר: 601

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

שערי הישועה במירון שנפתחים כבר ביום ששי הקרוב...

אמנם ל"ג בעומר יחול למעשה רק בשבוע הבא... אבל העת רצון ושערי שמים שנפתחים... זה כבר מתחיל ביום ששי הקרוב... כידוע: מובא בזה"ק: שבפסח שני מתחילה הארה שנקראת "תרעין פתחין..." שערי שמים נפתחים למשך שבעה ימים ומי שרוצה יכול להיכנס...

ולמה?? כי כידוע... פסח שני המקורי... מאיפה הוא התחיל?? מאותם אנשים שקבלו פטור!!! פטור מקרבן פסח... הם קיבלו אישור שהם פטורים מקרבן פסח... הכל בסדר... אף אחד לא יבא אליכם בטענות... אתם גלאט... אבל לא... הם מגיעים למשה רבינו בהכנעה ואומרים: נכון... אנחנו "לא יכולים" להקריב קרבן פסח... אבל אנא... "למה נגרע..." אנחנו גם רוצים...

ההמיית לב הזו!!! המשאלת לב הזו שזועקת: "למה נגרע..." הצמאון הזה עלה ופתח את שערי שמים... ולדורות עולם!!! כל שנה ב"ד באייר מתעוררת שוב אותה המיית לב... אותה השתוקקות של כל אחד ואחד מאיתנו במשבצת שלו... כל אחד ואחד מאיתנו בחולשות שלו... במקומות שאני לא אשם... אני לא אשם שאני לא מצליח ללמוד שעתים רצוף... מה אעשה... אני היפראקטיבי... אני לא אשם שאני סוחר את החיים וקם מאוחר בבוקר כי זה מה שאני... זה האופי השלעפער שלי בכל דבר... (גם "אם היה היום טיול הייתי מאחר אותו") אני לא כ"כ אשם בחוסר יציבות שלי בקדושה כי נפלתי כבר בגיל מאוד צעיר שלא באשמתי ועד שהבנתי עניין כבר הייתי עמוק בתוך בבוץ... בקיצור: כל אחד מאיתנו עם החולשות שלו שמבחינה מסוימת אני יכול להשיג אישור פטור... אבל אבאלע... למה נגרע???

אני לא מחפש להיות לא אשם ולהיפטור!! אני רוצה כן להיות מחובר ללימוד... אני רוצה כן להיות קדוש... אני רוצה כן לשמור פקודיך וחוקך בלי עצב ואתפלל כדת וכראוי וכנכון ולא לחכות מתי התפילה תסתיים... אנא ה'... אני לא מתלונן... אבל אני כן מפציר: למה נגרע... אני גם רוצה!!! אני רואה את ה-מתיקות וערבות טוב התורה אצל החברים שלי ואני מתגרה... אני רואה יהודים עם עיניים טהורות ונקיות ואני מתגרה... למה נגרע???

אז הנה!!! ב"ד באייר הקרוב... יום ששי!! מאז שערי שמים נפתחים... וזה הזמן לפעול בדיוק בנושא הממוקד הזה... אבא שבשמים: אל תשאיר אותי מחוץ למשחק...

האם אתה מצליח לנחש מה הקשר בין 'למה נגרע' של פסח שני לבין-- ל"ג בעומר??

אני יכול להגיד לך בנימה אישית... שבשנים האחרונות אני מאוד פוגש את הקשר... יש לי כבר תפילה שעומדת לי על הלשון... אני מחכה בקוצר רוח להגיד אותה לה' כשאגיע א"ה בל"ג בעומר למירון... אבא שבשמים... בשלוש שנים האחרונות היה לי פטור מלהגיע למירון... בתש"פ היה קורונה, בתשפ"א היה האסון הנורא, בתשפ"ב המשטרה לא נתנה... הייתי פטור לכל הדעות ולכל השיטות... אבל!! זה בכלל בכלל לא ניחם אותי... שאני פטור מלהגיע למירון... זה אפילו לא התחיל להרגיע אותי... למה?? כי אני!!! אני רציתי!!! אני פה רוצה לנסוע למירון... למה נגרע?? הייתי שבור מזה... הייתי שבור שאני לא זוכה להגיע למירון... כי זה עניין שלי!!! אני רוצה להגיע לשם!! אז אנא ה'... למה נגרע?? למה רק במירון זה עניין שלי?? איפה זה בבית מדרש... איפה זה בשמירת עיניים שלי... למה שם זה פחות עניין שלי?? למה אחרי תפילה מזופתת... מספיק לי איזה תירוץ מוצדק למה אני לא מצליח להתרכז בתפילה וזהו... זה מספק אותי?? הרי במירון היו לי תירוצים הרבה יותר מוצלחים וזה לא סיפק אותי... כי רציתי... היה איכפת לי... זה היה עניין שלי!!! זעקתי מקירות לבי- למה נגרע... אז איפה זה בבית מדרש?? למה שם זה פחות עניין שלי?? למה בייחם לפלאפון הככה ככה? שמי כמוני יודע עד כמה הוא מוריד אותי... (אני האחרון שצריך שיסבירו לי מה הבעיה) למה בזה יש לי הסברים מנומקים למה אין ברירה ואני חייב את זה ויש לי אישור ופטור... (אנב. והייתם נקיים... צילום אסטולוגיה... לי אישית יש פלאפון כשר) למה בעליה למירון לא חיפשתי פטור... אלא הפכתי עולמות כי זה עניין שלי... אנא ה'... אני רוצה שגם בדברים יותר מהותיים זה יהיה עניין שלי!! למה נגרע... שה'למה נגרע' שלי לא ישאר אי שם בעליה למירון... אני משתוקק לקחת את הקבלנות הזו ללימוד שלי... לתפילה שלי... לעיניים הטהורות שלי... שזה יהיה עניין שלי!!

זה בדיוק ההבדל התהומי והמעבר החד מחודש ניסן לחודש אייר... בחודש ניסן ה' מחבק את עם ישראל... יסובבנו יבוננהו יצרנהו כאישון עינו... בואו... כדאי לכם... והוצאתי והצלתי וגאלתי ולקחתי והבאתי... זה משתלם... והייתם לי סגולה... למען ייטב לכם... עד כאן חודש ניסן!!

ואז מגיע חודש אייר... מגיע ל"ג בעומר!! מה קרה ביום הזה?? ביום הזה מונח על השלחן אצל ר"ע מכתב התפטרות!! ובו נכתב: עקב הרעת תנאים והואיל ואחרון התלמידים נטש אותי ביום זה לעולם שכולו טוב... אני מודיע על פרישת מהתפקיד... למסמך הזה היה את כל הסיבות שבעולם להיות מוגש לבורא עולם ביום זה... רבש"ע: הבטחת לנו שכדאי לעסוק בתורה וזה משתלם... מצטער... כעת אני רואה שזה לא משתלם ולא כדאי... אבל ר"ע לא אמר את זה... אתה יודע למה?? כי בשביל ר"ע... לעשות רצונך יתברך זה עניין אישי שלי!!

ר"ע לא מחפש אישורי מחלה... אדרבה... ר"ע עומד וזועק: למה נגרע... אני רוצה שוב לזכות להרביץ תורה... אותו דבר רשב"י... שנאלץ לברוח למערה מפני הגזירה... אם ר"ש היה מחפש תירוצים היה לו בשפע... אבל הוא זעק "למה נגרע" התורה זה עניין שלי!!! ושם הכל קרה... ננצל את השבוע של תרעין פתחין ונכנס בשער הזה ונזעק "למה נגרע", ותפילתנו לא תשוב וריקם.

ניתן לקבל את הגיליון בפקס
באמצעות שיחת טלפון:

079-5319191

נודה להשתתפותכם

בהוצאות הגדולות!!

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא

(ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת

להחזר מס (ס' 46)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראש!!!

המאמר מוקדש לידידי שמחה כבר להתגלח...

בהתקרב יום קבלת התורה,

שוב ניתן לקנות את הספר

'המסולאים מפו',

הספר מתמקד בנתינת עצות וכלים לעצמאיים המעוניינים לפתוח עסק (מורשה) הנקרא בשם: עסק התורה.

לפניך טעימה חלקית מהנושאים שנפתחים בספר... (צורה לא מסודרת)

כיצד ניתן לרכוש ידיעה בכל חלקי מקצועות התורה??
 כיצד ניתן למנוע ריפיון והאם בכלל?? מתי צריך לסגור את הגמ' ולצאת לפוש... ואילו מתי להתגבר בייטר שאת ולעמול?? איך מגיעים לחשקת התורה?? איך ניתן ליצור מתיקות וערבות התורה...?? צרה ושמה חברותא... כיצד לדעת להתרגל ללמוד גם לבד?? מה זה לא חברותא? ומה עושים בתחרות סמויה עם החברותא? עד כמה אני מחויב למסגרת או לטובת הישיבה?? איך כותבים חבורה...?? איזה הערה בלימוד עדיין נחשבת בסה"כ פשוט פשוט ברשי' ומאיה שלב ההערה הזו כבר נחשבת חידוש בסוגיה שראוי להיכתב ולהימסר (חבורה??) האם יש סיכוי שיום אחד גם אני אהיה עקבי ומסודר ואניע בזמן לסדר ואוכל בזמן ואישן בזמן? האם לימוד המוסר הוא נחלתם הפרטית של הליטאים... והאם תורת החסידות שייכת רק למגור החסידי?? רגע... למה לא לומדים בישיבות נביא...?? (רגע... ואם לא לומדים נביא... לכן מה??) בחור שלא התחבר מעולם ללומדים הישיבתי האם הוא בגדר תלמיד שלא ראה ברכה בלימוד?? האם יש בעיה ללמוד שוטנשטיין?? האם דף היומי שייך לבעלי בתים?? והשאלה העצובה והכאובה: ואיפה רוב המתמידים נעלמים במרוצת השנים?? ואיך בדורות הקודמים ידעו את כל התורה כולה בגיל שלושים... והאם יש סיכוי שגם אצלי זה יקרה? ואיך בדיוק?? האם יש עניין לגשת למבחנים... ואם זה מלחיץ אותי נורא מה עושים...?? ומה העניין להיות סתם ככה בקי בתורה שבכתב... (מ"ב מסעות... אלופי עשיו... דגלים... נשיאים... למאי נפקא מינה??) והאם יש עניין ללמוד משנה ברורה גם ללא ההכרעות העדכניות של 'דרשו' מפוסקי דורנו?? מה קורה אם אני לא מצליח לכתוב חבורה... זה אורך לי חודשים שלימים... מה עושים?? מה ההבדל בין התמודדות בקדושה של המתמיד לבין העוייב?? ואם עוברת עלי תקופה של חוסר חשק בולט בלימוד... כיצד מאבחנו מי פה החולה... האם הנפש הרוח או הנשמה?? ומה זה "השקפה"... האם יש עניין לדעת השקפה? ולאיה חלק ב"ד החזקה רמב"ם זה מסוג...?? והאם יש עניין לחזור מאה פעמים על הגמ'... ובאיה שלב ניתן להפסיק?? ומה עושים עם השאיפות שלי?? והאם יש עניין להתלמד לדבר בפני ציבור...?? והאם יש אחד שבנוי ללמוד טור ב"י ולא גמרא??

אלו הם חלק מהנושאים שנפתחים בספר זה...

ניתן לרכוש במוקדי המכירה של גיליון זה, כמו כן ניתן להשיג אצל נציגי גיליון זה בישיבות הק'

לכירור מוקד המכירה הקרוב אליך:

0527683095

0548446691

ובכן: אני לא יודע האם אתה נוסע למירון בל"ג בעומר או לא... והאם זה יהיה עוד לפני שתתגלח או לא... אבל מה שבטוח: אם שמת לב: יש לרשב"י עסקים עם עניין השערות... כל יהודי יודע שבחאלאקע הולכים לרשב"י... גם מי שבל"ג בעומר לא נוסע למירון אבל בחלאקע שלו או של הברן שלו הוא כן נסע למירון... גם הליטואק הזה שאין לו שום עסק בנסתרות... גם הוא יודע של"ג בעומר זה יום שקשור לתגלחת וחלאקע... צא ולמד ממרן ר' חיים קנייבסקי שבל"ג בעומר הוא היה סוגר את הגמ' לשעתיים תמימות כדי לגזוז שערות של מאות ילדי חלאקע... ואני יכול להעיד בכלי שני כנשוי למשפחת המשגיח הרב וולבה ז"ל... כשהרב וולבה היה מגיע ממרומי גילו למירון בשביל חלאקע... והרב וולבה היה רחוק מעיניינים' כרחוק מזרח ממערב...)

אז מה באמת הסיפור?? מה הקשר בין רשב"י לתגלחת של שערות וכי??

תאמין לי שאני לא באמת יודע!! הלוואי והיה לי את השגות בדברים אלו... מה שכן... דבר אחד אני יודע: שהנושא של השערות!! הנושא של לא תקיפו פאת ראשכם והנושא של "לא תשחית פאת זקנך..." אנחנו אולי מכירים את הנושא הזה בעיקר מהזוית ההלכתית היבשה... (הלוואי והיינו מכירים... הסטטיסטיקה אומרת שאנחנו ממש לא בקיאים במשול (זה) אז זה!!!! שלהוי ידוע לך שהנושא הזה של שערות זה **דברים העומדים ברומו של עולם!!!** כל השפע וצינורות הקדושה או לחילופין הטומאה... הכל עובר איכשהו דרך השערות... **רק לשבר את האוזן:** אם רשב"י ביום פטירתו גילה את האדרא זוטא... אז כידוע: **יש גם אדרא רבא!!!**

האדרא רבה עוסקת בעיקר בנושא הזה!! אתה יודע מה... בא לא נלך רחוק... אם שמת לב כי האנעים זמירות' נסוב סביב בחינות של 'יחזו בזה זקנה ובחרות **ושער ראשך בשיבה ושחרות**... זקנה ביום דין ובחרות ביום קרב כאיש מלחמות ידיו לו רב, **מחלפות ראשו** כבימי בחורות **קווצותיו תתלים שחרות**... וכמובן שהוא יתברך אינו גוף והפיטין עצמו מקדים ומסתייג: דימו אותך ולא כפי ישך... המשילוך ברוב חזיונות... אבל עדיין!! למה עדיין הוא כן כביכול ממשיך את הקב"ה במושגי גוף?? כי... כי היות וה' תלה את כל השפע האלוקי בגוף של היהודי ובמעשיו... אי לכך: בחור צריך לדעת שהבחינה של 'מחלפות ראשו כבימי בחורות' שבפרקי המרכבה מכוונים כנגד **מחלפות ראשי- אני הבחור לטוב ולמוטב!!!**

כלומר: פאת הראש והזקן **שלי** הם המתג שמפעיל או מכבה סוג שפע אלוקי... שאני מפעיל או מכבה אותו בהתאם לזהירות שלי בשמירת הלאוים שה' ציוה אותי ביחס למקומות האלו... עכשיו בינינו: האם אני הבנתי מה שאמרת עכשיו?? תאמין לי שלא!!! אבל מי אמר שאני צריך להבין... **לי אין בעיה**... כל זמן שאני לא נוגע בזקן ובפאות... הצינורות הקדושים עושים את העבודה בלעדי... הקב"ה משפיע דרך הפאות והזקן שלי את כל ההשפעות גם אם אני לא יודע איך זה עובד... (כמו שאני לא יודע איך הלב והכליות והנשימה עובדים... וזה לא מפריע להם לעבוד... כל זמן שאני לא הורס את הבריאות בידיים... זה 'נוסע' ב"ה לבד גם בלי שאני בקי בגוף האדם)... **אבל אתה!!!** ברגע שאתה כן נוגע שם... וכן מתעסק בפאות ובזקן ואתה כן מתקרב לקצה... ומסכן את הזקן והפאות בלאו דלא תקיפו ולא תשחית... הההלו... פה יש כלל: **לפני שאתה עושה נזקים!!! לפחות תדע את ההיקף שלהם**... ולכן אני חושב שבחור שמתגלח במכונת גילוח ומתקרב לקצה... הוא מוכרח לרכוש מינימום של ידע והשגה באדרא רבא ו'אריך אנפין...' ש' שידע על איזה רגישויות הוא דורך... ושתדע: צינורות הקדושה זה לא מיסטיקה שהמציאו אותה הבאות... זה משהו שמפורש כמעט בכל דף בזה"ק... כל הי"ג מידות של רחמים תלוים בדיקנא... ושם אתה בוחש ומתקשקש כמו ילד קטן שמשחק בארון חשמל... ולכן כמדומני שחובה לעדכן את כל אותם בחורים שיש להם ניסיון בנושא של בל תקיפו... ההלו... תדעו לכם שאם פעם שמעתם על רשב"י הקדוש... וזה נשמע לכם משהו רציני?? אז תדעו לכם שרשב"י עושה עסק מאוד גדול מהשערות...

בל"ג בעומר אתה תראה הרבה ילדים חמודים שעושים להם חלאקה... ובפרט במירון!!

סתם בשביל מושגים ביהדות... מה העניין של החלאקה הזה?? זה ילד שמחנכים אותו לראשונה ללאו דלא תקיפו!! זה הכל!! וכל פעם שאני רואה את ילדי החלאקה... אני חושב לעצמי: יש פה עוד הרבה בחורים בני עשרים שהם!! הם ילדו החלאקה האמיתיים... ולא במקום של זלזול... אלא באמת... ס"ו"ס כל העניין של חלאקה זה ברית הפאות!! מחנכים את הילד לשמור על לאו דלא תקיפו... ואצלך... לא משנה למה... משהו שם נשכח ונשחק במשך השנים... וצריך לרענן את החלאקה... אז קדימה... בא לרבי שמעון... ונעשה שחזור של חלאקה... ואני מבטיח לך שיהיו ישועות גדולות!!! (רק לשבר את האוזן: ידוע שמרן הבריסקער רוב לא רצה לעשות חלאקה לילדים... למה?? אני לא ספרו!! מישהו הסביר לי פשט בריסקאי בבריסקער רוב... הרי בל תקיפו זה לא להוריד שערות... אלא אדרבה... כשאתה בא להוריד את השערות... אז בבקשה- תשאר פיאות וזקן... ממילא טען הבריסקער רוב: כשאתם נותנים לי להוריד שערות... עשיתם אותי כסה"כ הספר שגוזז את השערות... אבל להשאיר ולא לגזוז... את זה אתם לא משאירים לבריסקער רוב... את זה אתם משאירים לשמנדריק שהוא עוד יגדל והוא יחליט בינו לבין עצמו האם הוא משאיר או לא...)

בקיצור: צר לי להוציא לך את האויר מהמפרשים... אבל האדמורי"ם והצדיקים שגוזזים השערות של ילדי החלאקע... עם כל ההתרגשות... בינינו... הם עושים את זה נטו ממקום של מידות טובות... כי בסוף בסוף החלאקע האמיתי הוא שלך!! המספריים האמיתיות מופקדות בידיים שלך!! ביראת שמים של הספר שהפקדת את ראשך אצלו... או לחילופין באמבטיה מול המראה עם המכונת גילוח... שם!!! שם אתה הוא האדמו"ר... אתה הוא הצדיק... ואתה תחליט האם אתה מפריש פאה בשדה ועד כמה אתה מתקרב לקצה... אתה פה הסיפור!!! ושלא תבין... שלא יקום השוטה התורן שיפרש את דברי כאילו אני מזלזל בחאלאקע... ההיפך הגמור ב-180 מעלות!!! חאלאקע זה הדבר הכי חשוב בעולם... אבל איפה?? איפה הוא בעיקר חשוב? **מול הספר!!!** שם זה קורה בפועל!! שם עלולים להיכשל בצינורות הקדושה... שם עלולים להגיע לקצה... שם במכונת גילוח... שם מתקרבים לפיצוצים אמיתיים מול צינורות הקדושה... אצל ר' חיים קנייבסקי או שיבדחט"א אצל האדמו"ר שליט"א זה רק הפרוטוקול... זה האירוע הרשמי עם העוגות והצילומים... אבל התגלחת האמיתית מתחילה 10 שנים לאחמ"כ שידידנו התחיל לסלסל בשער ונתחיל להתקרב יותר מידי לגדל... אז בבקשה... נא לקחת את העניינים ברצינות... אמרתי לך את זה בזמן... כשאתה עדיין נראה עם הזיפים... אני כמובן לא מדבר על 'לגדל זקן'... אנחנו ממזמן לא אווזים שם... אני מדבר על דאורייתת גמורים... תפתח את הנושא... תברר מול מו"ץ האם אתה מסתפר כהוגן... ותדע לך: שאם תקבל על עצמך בל"ג בעומר במירון להתחזק בנושא הזה... אתה יכול לפעול ישועות... התפילות שלך מתקבלות... תשמע לי... אל תשכח לבשר בשורות טובות...

מוכרחים לעמוד במכסה שנתית של אלף תלמידים חדשים! אוטומטית היה לזה מחיר של "לא נהגו כבוד זה בזה..." אז במה התבטא אצלם ה"לא נהגו כבוד" זה בזה??

לא יודע!! ואני מעדיף להשאיר את זה פתוח... כי סו"ס אין לנו השגה במדרגה שלהם ובדקויות שעליהם הם נתבעו... אבל מה שכן-

יום אחד הקב"ה דפק על השלחן ואמר: סטופ!!! די!!!

אני לא רוצה הספקים של תורה... לא מחפש כמויות של תלמידים... אני לא מחפש אלפי שעות של לימוד וגם לא עשרות אלפי דפי גמ'... אני רוצה אישיות!!! אני רוצה תקשורת!!! אני רוצה את הבן שלי!! את הבן זוג שלי!! אני רוצה את היהודי שעומד מאחורי הנכונות לכזו תוצרת...

ואז מפעל חיים אדיר של 24.000 תלמידים קרס בבת אחת... כל ההספק והיעד נעלם ונכחד תוך שלוש שבועות... ומה נשאר?? מי נשאר??

נשאר אדם אחד בודד!! הלא הוא רבי עקיבא! שיש לו

קצת את כל הסיבות שבעולם להפנות עורף ולהתמלא בהתנכרות להנהגת ה'... אבל לא!! הוא מיישיר עיניים אוהבות לאבא שבשמים והוא מבטיח: אני איתך ה'!!! והוא מוכן להמשיך ולהתמסר להרבצת תורה גם כשהעולם נשאר שמים והוא צריך להתחיל הכל מאפס... והיום הקשה והנורא הזה- ל"ג בעומר נהפך ליום של שמחה... ולמה??

ה' הפסיד כביכול ביום הזה כמויות. ה' הפסיד ישיבה של עשרים וארבע אלף תלמידי ר"ע... אבל מה ה' קיבל במקום זה?? ה' קיבל במתנה את הכלה הכי נאמנת בעולם ש"בשואו גליו" בשיא ה"ל"ג בעומר שכל משברך ו"ל"ג עלי עברו... גם אז הוא נשאר נאמן לה'!! הקב"ה כבר מגלה בסוד למשה רבינו ש-אדם אחד יש בסוף כמה דורות ועקיבא בן יוסף שמו והוא עתיד להיות הכלה הנאמנת ביותר שלי! שתהיה מוכנה ללכת אחרי בכל מצב וללא תנאים... והקב"ה מדגיש למשה: אדם אחד יש!! אני לא צריך שנים... מספיק לי אחד!! זה לא עניין של כמויות... זה עניין של עומק של נאמנות! בדיוק כמו שעשרה ילדים בגיל עשר לא שווה ערך לאדם אחד בן מאה... ככה כמויות של תורה לא שוות ערך לאדם אחד שמוכן להתמסר עד הסוף לתורת ה'... והניתוח הכואב הזה התרחש בל"ג בעומר!!

זה היה ניתוח כואב מאין כמוותו ואנחנו מתאבלים עליו במשך ל"ג יום... אבל דווקא ביום ה"ל"ג... בשיא הג'... דווקא אז נשמעה קריאת מזל טוב בכל העולמות... לרבש"ע מגיע מזל טוב... הבן זוג הנאמן ביותר של ה' נכנס כעת לחדר יחוד לבד עם ה'!! בטח לבד... לא נשאר לו אפילו תלמיד אחד... ודווקא אז הוא נשאר שם לבד עם ה' בנאמנות גמורה... עם הפנים קדימה... לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה... והוא כבר בדרך אי שם לרבותינו שבדרום... אי שם בנגב... לכתך אחרי במדבר...

אחרים שלא עמדו בקצב... בקיצור: במילים אחרות: נאלצים לא לנהוג כבוד בכל מיני דברים... רוצה כמה דוגמאות פשוטות??? לעלון הזה יש דעד ליין... יש לו תאריך ויעד והספק... הוא מוכרח לצאת כל שבוע... יש יום מסוים ושעה מסוימת שהוא חייב לרדת לכבש הדפוס... ואת המחיר אני לא צריך להגיד לקוראים... אתם פוגשים בעצמכם את המחיר... יש אנשים שקבוע מתלוננים: למה יש לך טעויות לשון של זכר ונקבה... זה לא מכובד!! זה לא מכבד את העלון... למה אתה לא נוהג כבוד בעלון שלך?? ומה אני עונה?? אתם צודקים... אבל מה אעשה... יש מירוץ אחר יעד! יש הספק!! להספקים ויעדים יש מחיר... המחיר הוא ש"לא נהגו כבוד"... אז אצלי הלא נהגו כבוד מתבטא בתיקוני לשון... (או בלחץ והתפרצויות שלא נוהגים כבוד במי שנמצא שם באותו רגע) ובעיתונים אחרים ה'לא נהגו כבוד' מתבטא בסופר שכתב מאמר והיות והוא הגיש מידי מאוחר אז נאלצו לא לנהוג בכתבה שלו כבוד והוציאו את המגזין בלעדיו

רוצה דוגמא הכי מצויה של 'לא נהגו כבוד'?? בדף היומ... אני לומד דף היומי ופתאום אני רואה תוס' שמחייך אלי משמאל... מאוד מתחשק לי ללמוד אותו... אבל לא!! אני נאלץ להפוך דף ולא לנהוג כבוד ברצון שלי ללמוד את התוס'... (לא חלילה שאני לא נוהג כבוד בתוס'... זה ששמו את התוס' בתוך הדף ואני דלגתי עליו זה לא אומר שאני לא מכבד את התוס'... אבל אני ע"פ לא נוהג כבוד ברצון שלי) ואני מעדיף לא לספר לך מה קורה אם הגעתי בדף היומי לסוגיה קצת מורכבת ולא לגמרי הבנתי... וכדי להבין לגמרי אני אצטרך טיפה להתעכב... והיות וההספק דוחק בי... בשביל זה יש לי שפאכטעל... אני מטיח פה... מורח שם ואיכשהו הופך את הדף... (שישאר בינינו...) נו... מה זה אם לא... לא נהגו כבוד!! ההספק והיעד שנושפים לי בעורף מאלצים אותי ברגע של חולשה לא לתת לסוגיה הזו את הכבוד הראוי לה... (ואח"כ עוד שואלים מה העניין ללמוד בעיון... כמונב אני מדבר על העיון האמיתי...)

רוצה עוד דוגמא אחרונה??? גיוס המונים או המצי"ג שמהלך עלינו אימים! מה כ"כ מעצבן אותנו במצי"ג?? הבן אדם שנמצא פה מעבר לשפופרת הוא בלחץ... יש לו יעד... יש לו הספק... הוא התחייב כך וכך כסף... והוא צריך לגייס אותו תוך 36 שעות... וכולנו פוגשים את ההשלכה הישירה!! תראה איך הוא לא נוהג כבוד בעצמו... איך הוא מפעיל עלי לחץ ולא נוהג כבוד בי... ואני בסה"כ מבין אותו... כי סו"ס ביום יום הוא לא כזה... כי הכבוד שלו לא היה נותן לו!! וגם הכבוד שלי לא היה נותן לו להפעיל עלי אמבושט... מה עשו המומחים?? איך מפצחים כבוד???

מפעילים מכבש של לחץ והספק ועמידה ביעדים... וזהו!! אם כבוד זה טנק!!! אז הלחץ והעמידה ביעדים הוא טיל נגד טנקים... הוא הטיל היחיד שיכול לגרום להוציא אנשים מהטנק של הכבוד...

ומעתה: בזירות גדולה ומתון חרדת קודש לגודל מעלתם של תלמידי ר"ע... אולי זה גם הנקודה כאן: מה הפשט ש"לא נהגו כבוד זה בזה..."?? לא יודע מה... דבר אחד ברור: היות ובישיבת ר"ע היה חתירה ליעד והספק לכמות של תלמידים!! היות והיו

האם ה' מחפש משטחים של תורה לפי קילו???

ישנה נקודה מאוד מעניינת ומתמיהה שמסתמא שמת לב אליה... רבי עקיבא למד 24 שנים בישיבה והוא חזר עם 24 אלף תלמידים!!!! זאת אומרת כל שנה נוספו לו עוד אלף!! ובדיוק אלף... ושלא תגיד לי שזה ישיבה שהתחילה עם קצת... ועם השנים זה צבר תאוצה ואז זה נהיה מחזור של 1000... לא!! בפירוש לא!! והראיה: שאחרי 12 שנים היו לר"ע 12.000 תלמידים ואילו אחרי 24 שנים היו שם 24.000 תלמידים. זה אומר שהייתה פה התפתחות מאוד עקבית!! מספר קבוע של תלמידים על כל שנה נוספת!!!

עכשיו: איך אתה מבין את זה?? איך זה יכול להיות?? איך זה תמיד יצא מספר כזה עגול?? איך כל שנה בדיוק אלף... איך לא קרה ששנה אחת היה 800 ושנה אחת 1500... איך כל שנה בדיוק אותה כמות??

נו... מה אתה אומר?? מה התשובה?? פשוט מאוד:

זה בדיוק כמו שתשאל על דף היומי!!! איך יכול להיות שכל יום כל יום מספיקים בדיוק דף?? איך יכול להיות שבמשך שש וחצי שנים לא קורה אף פעם שיום אחד למדו חצי דף או שתי דפים??

מה התשובה?? אדוני!! זה לא יצא ככה במקרה... זה משהו מתוכנן!! היות והצבנו לעצמנו יעד לסיים את הש"ס ובשביל זה אנחנו צריכים להספיק כל יום לכה"פ דף... אז אנחנו דואגים שזה מה שיקרה!! זה קורה לא בגלל ש'ככה זה יצא משמים'... אלא דואגים לזה... משתדלים לעמוד ביעדים שהצבנו לעצמנו... וברוך ה' מצליחים בס"ד...

אותו דבר כאן: אם בישיבת ר"ע כל שנה היו עוד אלף תלמידים נוספים... ההיגיון אומר שזה לא יצא ככה במקרה... היה פה יעד!! היה פה הספק!! הייתה פה חתירה בלתי נדלית של הספק ויעד של להגדיל!! להגדיל תורה ולהאדירה... להרבות ולהוסיף מידי שנה עוד ועוד ספסלים לבית המדרש... והיעד שהוצב היה אלף!!! (למה דווקא אלף?? לא יודע... אם אתה מאוד רוצה... אני יכול להגיד על דרך הדרש: שהחשבון היה שהיות ואלף נכנסים לתלמוד ואחד יוצא להוראה... לכן היה איכפת להם שמכל שנה יצא לכה"פ אחד שראוי להוראה) בקיצור: ככל הנראה היו שם יעדים!!! הספקים כמותיים!! והייתה שם חתירה בלתי נלאית לעמוד ביעד בכל דרך!!

דא עקא!!! שיש כלל ברזל: בכל מקום שיש מירוץ אחרי יעד תובעני!! בכל מקום שיש חתירה קנאית לעמידה ביעדים ובהספקים!! יש לזה מחיר ישיר והכרחי שאי אפשר לדלג עליו!!! מה המחיר הישיר???

שעל הדרך נאלצים לוותר על כל מיני דברים שנותרים מאחור... נאלצים להזחיק לצד דברים

וברור: שאם יש עניין ומעלה ללמד חמשה תלמידים... אז הלוואי וזה יכפיל את עצמו ויגיע לעשרים וארבע אלף... סו"ס מתמטיקה זה מתמטיקה... ברור שאחד ועוד אחד שווה שתיים... ובחור שיכול ללמוד מאה דפי גמ' או חמש מאות דפי גמ'. ברור שהוא יתבע על החמש מאות דף שהוא יכל ללמוד...

אז מה כן?? הרי סו"ס סיכמנו שהקב"ה לא מחפש כמויות ותוצרת??

אז התשובה כתובה כמעט בפירוש בגמ'!

הגמ' אומרת: "ושבתם וראיתם בין עובד אלוקים לאשר לא עבדו..." והגמ' מבארת שזה הולך על מי ששנה פרקו מאה ואחד פעמים... שמת לב מה שלמה המלך מדגיש?? אם יש מעלה לחזור 101 פעמים על המסכת... המעלה היא לא במספר!! אלא במה? **בעובד אלוקים** שמסתתר מאחורי המספר הזה!! כלומר: **האישיות** של מי שמסוגל לחזור 101 פעמים זה הוכחה שע"כ יש פה עובד אלוקים שמוכן כ"כ להשקיע!! כלומר: אנחנו לא מתלהבים מהמספר 101... אנחנו מתלהבים מה**עובד אלוקים** שעומד מאחורי זה!! הבנת את הקנייט?? בחור שמסוגל לשנן ולחזור על 500 דפי גמ'... זה דבר נשגב... למה?? כי המספר 500 מצליח לסנוור אותנו?? לא!! אלא מאי?? כזה בחור שלומד 500 דפי גמ'... זה בשבילנו אינדיקציה שיש פה בחור שמוכן להתמסר לתורה בעוצמה שכזו...

אלא!! שמה עלול לקרות לפעמים?? שמרוב שנכנסת למירוץ... עם הזמן זה נכנס למחול שדים... כל היום שלך מסתובב סביב ההספק והמירוץ ומתי לחזור... ואיך להיבחן... האישייות שלך ממזמן נמחקה... אתה בכלל לא פה... הכל דוהר קדימה קדימה נו נו... אני אוהב ב-420... והלאה... וכאן אתה צריך לעצור רגע ולשאול: סטופ!! שלום לי... מי אני?? מה שמי? לאיפה אני רץ?? בעצם מי אמר... בשביל מה בכלל?? אה... אני מתחיל להיזכר... פעם רצית להיות 'עובד אלוקים' כזה שמוכן לעסוק כ"כ הרבה בתורת ה'... אם ככה אז בא נעצור את המירוץ לעת עתה... תקפא לכמה זמן את הסהרוריות סביב ה-500 דפים... קודם תחזיר את המזרח לירא אלוקים!! תשנן לעצמך שאני פה בשביל להיות עובד אלוקים ואני רוצה ללמוד 500 דפי גמ' כדי להתמסר למענו יתברך... ברגע שהחזרת לקב"ה את האישייות... כעת תמשיך בריצה... כעת אפשר לחזור למירוץ... הבנת את הרעיון?? תשמור את הכלל זה אצלך ותקח אותו לכל מקרה לגופו... כי הרבה פעמים כשנכנסים למירוץ... שוכחים לגמרי לגמרי את ההנחת היסוד... לאן רצים... וכאן צריכים לעצור לרגע... להחזיר את האישייות למרכז!! לזכור ולשנן שההספק והמספרים זה לא הנושא אלא האישייות שעומדת מאחוריהם... להפנים את זה... ואז לצאת שוב למירוץ... וחוזר חלילה... זה רצוא ושוב שאף פעם לא נגמר...

ככה זה צריך להיות!! נכנסים למירוץ... ואז נעצרים בצדי הדרך... נזכרים ב'עובד אלוקים', וממשיכים לנסוע על מאה ששים... ודו"ק.

אלו שאחראים על החיצוניות והכמותיות ועל הסחר בשמות...

רשב"י מכרז בבטחה: שאם אני ובני עוסקים בתורה ואנחנו בן עליה... אז גם אם שנים הם, אני ובני הם!! מה אומר פה רשב"י??

ראיתי בני עליה והם מועטים!! מה פירוש מועטים?? הם לא גדלים בהמוניות... הם לא מתעלים ממלא מלא שטייגן שמרעיש סביבם... אלא דווקא בשקט!! דווקא כשהם מתבשלים במיץ של עצמם ויש להם שקט תעשייתי שהם נאלצים להעריך מבפנים את תפקידם... (ללא הקב"ה והגלגלי עזר של האוירה החיצונית) שם צומחים בני עליה!! אומר רשב"י: יום יבא ורבות אלפי ישראל יצטופפו בקברי ויריעו לי: בר יוחאי נמשחת אשריך!! אשריך רבי שמעון... איזה צדיק אתה... אבל לא!! אני אענה להם: רבותי: לא מכאן צמחתי! לא בהמוניות הזו גדלתי ונתרוממתי...

אני הייתי זרוק במערה לבד יחד עם הבן שלי... לא היה שם אף אחד שיגיד לי אשריך... ושם לחשתי לבן שלי: רגע... אנחנו בני עליה?? אנחנו יושבים ועוסקים בתורה?? אם ככה אז אשרינו!! רגע... אבל מי אמר? בא נבדוק... בא נעשה סבב של ישיבות... ונראה האם סופרים אותנו ברשימה של הבני עליה?? לך תדע... אולי המערכת והממסד החליטו לשיר למישהו אחר אשריך... ואילו אותנו הותירו מאחור כי אנחנו סתם זרוקים במערה... (כן... זה הפחד של בחור להישאר בחממה... אתה לא תספר לי... יש לי דוקטורט וניסיון עשיר בהתפתחות בחממה... אתה מפחד שהמערכת תשאיר אותך מאחור... כאילו שיש ישות כזו...) אז לא!! אומר רשב"י: אני לא צריך הסכמות מהעוילים... אל תשכחו שאני תלמיד של רבי עקיבא!! ולא סתם... אלא תלמיד של היום שאחרי... תלמיד של הרבי שהאישייות האצילית שלו נבחנה דווקא בהתמסרות שלו מול חמשה תלמידים... (ועוד לאחר שהיו לו 24.000) ולכן אני משכיל להבין שאם זה אכן נכון שאני ובני-אנחנו בני עליה!! אז זה נכון בכל מחיר!! גם אם רק אני ובני יודעים את האמת הזו... אז זה אני ובני אנחנו לא צריכים את האישור של עולם הישיבות שיאשר את זה

יהודים יקרים: אתם יכולים לחזור הבייתה... אתם לא צריכים להגיד לי בר יוחאי אשריך... אני ובני ידענו את זה לבד במערה... ואנחנו לא צריכים חצי מיליון אנשים שיאשרו את זה... אבל בכל זאת!! טוב שבאתם לכאן... טוב שבאתם אלי... אני רוצה להגיד לכם שכל אחד מכם... לב יודע מרת נפשו... כל אחד יודע בדיוק מה עובר עליו... איזה קשיים... איזה התמודדויות... איזה התגברויות... ואם אתה בן עליה ואתה עושה רצון ה'... אתה יכול לשיר לעצמך: **נמשחתי--אשרי!!**

אבל כאן המקום להסתייג... סו"ס נכתב כאן מסר כללי שה' לא מחפש תוצרת... ה' לא צריך כמויות ומשטחים של תורה... ה' רוצה את האישייות!

נו... אם ככה... בשורה תחתונה... מה יוצא לנו מכאן?? שזהו... ה' לא צריך דף היומי... ה' לא מחפש להרבות תורה בכמויות... עזבו... שב ברוגע... תעצור את המירוץ... שב תלמד בשלווה... אל תמהר לשום מקום... אבל לא!! זה לא נכון!! כי ברור שיש הספק!! ופשוט

המסר הזה הוא מפחיד מאוד!! וצריך לשנן אותו בזרנו:

כידוע: אנחנו מאוד סופרים כמויות... מאוד נצמדים להישגים ומספרים... בדור שלנו יש אמנם כבוד גדול לתורה... אבל אם תשים לב: הכבוד שלנו מאוד נצמד לכמויות... אנחנו מכבדים תורה... אבל בתנאי שהיא בכמויות... יש לנו כבוד גדול לעולם הישיבות... אבל איזה?? איפה שיש כמויות של תלמידים... מישהו יודע להעריך בית מדרש קטן?? מישהו יודע להעריך כולל של 15 אברכים?? אנחנו מאוד מכבדים את גדולי ישראל... מתי?? כשפקיע שמיייה וכולם מכבדים אותם... האם אנחנו יודעים לכבד את הגדול בישראל שעדיין מהלך בצדי הדרכים ואף אחד עדיין 'לא שם עליו'???

אני מכיר מקרוב את האברכים היקרים שעשו מאמץ לארגן את הכינוס "אשריך" בין הזמנים ניסן... כאב לי שבסוף זה התבטל... אבל אחרי!! אחרי שזה כבר התבטל... חשבתי לעצמי... רגע... אולי ה' רוצה להגיד לנו... אני רוצה **אשריך** מסוג אחר!! אני לא רוצה אשריך של עשרים אלף בחורי ישיבות... אני רוצה אשריך מהסוג של **אשריך שראיתי בכר!!**

אותו רשב"י שנמצא לבד לבד במערה ושם!! שם הוא לוחש לעצמו ולבנו: בר יוחאי נמשחת **אשריך!!** אותו בחור ישיבה ששרוי לבד... בצער מערה... כל אחד וההתמודדויות שלו ושם!! שם קנית הודך והדרך... שם קורה **האשריך הגדול ביותר!!** רשב"י לא שייך לדור של ה-24.000 תלמידי ר"ע... הוא שייך ליום שאחרי... לרישום הפצפון של החמשה תלמידים של ר"ע... ושם!! שם צמח הנמשחת אשריך שרבות אלפי ישראל יפזזו וירקדו סביבו בל"ג בעומר... אשריך האמיתי מחכה לנו הרחק מההמוניות

ואני אעשה את שלי... אני אמשך לדבר לקיר... ולהגיד מידי שנה שוב ושוב לאותם בחורים משיעור ג' בישיבה קטנה שחושבים שה"אשריך" הגדול מחכה להם בישיבה המהוללה והנוצצת שנרשמים לה 24.000 בחורים... ואני אגיד את שלי... (לי בטח אין טובת הנאה... אני לא מרויח מזה שקל) תדע לך בחור יקר: שאם אתה באמת רוצה לצמוח בשיעור קומה רוחני... ה"אשריך" הגדול מחכה לך דווקא בחממות... במקומות הפחות כמותיים... שפחות שמים דגש על הישגים... אי שם בהיכלי התורה החמוקי יריכיך הצנועים... שם!! שם תקנה הודך והדרך... אני אמנם מדבר לקיר... אבל עדיין... אל תזלזל... תשמור את המסמך הזה... אם ובמדה ולא תתקבל לישיבה שחלמת עליה ואז יחשיך עליך עולמן ותחשוב שסגרו בפניך את שערי העליה בתורה... אז אני כבר עכשיו מודיע לך שיתכן **ואשריך שראינו בכר!!** (עכ"פ אצלי בוודאי זה מה שקרה...)

הגיע הזמן שנפסיק לסגוד לכמויות!! נפסיק לספור משטחים של בחורים... נפסיק להעריך דברים לפי הממדים המספריים שלהם... ה' לא מחפש תוצרת... ה' לא מחפש קונטיינרים של מלא תורה... ה' רוצה אישייות!! ואישייות של בן תורה צומחת דווקא בשקט... באחד על אחד... במערה של רשב"י ובנו... והמסר הזה יאמר על אפס ועל חמתם של כל

תקציר אירוע הקיץ הקרוב בבית ובבית חיינו... שמרו תאריכים אלו פנים...

השנה זה יוצא טוב... פסח שני יוצא בדיק ביום ששי... מה טוב בזה??

כי תבין: פסח שני זה חג של הנשים!!! כמובן באופן לא רשמי... אבל ככה זה יוצא... כי אצל גבר להיחחות לפסח שני זה מחדל... מחדל חמור על הגבול של חיוב כרת... לכן באופן כללי גבר משתדל לעשות הכל כדי לא להיחחות לפסח שני... וממילא גבר שכבר כן נדחה לפסח שני הוא מגיע בהיחבא... עושה את זה בשקט... מה שבטוח: הוא לא מרכיב את הטלה על כתפו כמו המחזות המרנינים של ערב פסח... הוא גם לא עושה את הטראסק של ליל הסדר כי הוא מרגיש לא נוח... (חוץ מהחבורה המרכזית של אנשי הברא קדישא שהם עושים פסח שני בשיטה כי הם היו טמאים בשיטתיות בערב פסח... ולהם דווקא מגיע כל הכבוד על ההקרה והחסד של אמת שהם הסכימו להפסיק את האירוע מספר 1 בכלל ישראל בשביל לשמור על כבוד של יהודי) וממילא ציבור הנשים הם אלו שתופסות את המקום המרכזי בפסח שני... הם אלו שנשארו בבית עם הילדים הקטנים בליל הסדר... והם עכשיו מחליפות את בעליהן... אז פסח שני הוא היום טוב הבלעדי של נשות ישראל הצדקניות!! עכשיו: במקביל!! יום ששי הוא גם ההיום בה"א הידיעה של הנשים בבית מקדש!!! כל אמא יהודיה מסיימת לבשל לשבת... ואז היא לשה עיסה וקורצת חלה... ואז!! בזמן שנותר עד שהחלה תתפח... היא רצה מה מהר לתפילת האמהות המסורתית בבית המקדש... כן... היא איבדה חלתו של עולם- את האדם הראשון שעפרו נצבר כאן בבית המקדש ולכן היא נצטווה על הפרשת חלה וכאן זה המקום להתפלל על הילדים... "זכני לגדל בנים ובני בנים חכמים ונבונים אוהבי ה' יראי אלוקים..." ואז היא מסיימת את תפילתה וחוזרת הבייתה...

מידי יום ששי מתקיים מעמד תפילת הנשים בבית המקדש... כל הנשים שמתגוררות במרחק יום אחד מירושלים מגיעות לשפוך דמעות בבית ה'... יש כאלו שיכולות להיכנס בפנים הר הבית ואפילו בעזרה... ויש כאלו שנאלצות להישאר מחוץ להר הבית (יולדות וכדו') ואז הם תופסות את הכותל הקרוב ביותר לקודש הקדשים... הלא הוא שריד בית מקדשנו ששרד בזכות הדמעות של אלו שגם כשביהמ"ק היה קיים הם נאלצו להתפלל מולו)

עכ"פ השנה שני האירועים משתלבים גם יחד... גם יום ששי וגם פסח שני... הקשיבה אדון לקול שזועתם ולמכון שבתך השמים תעלה תפילתם כי אתה רב שליחות ובעל הרחמים...

כמובן שאי אפשר לשכוח שהיום שלפני פסח שני!! הוא יום טוב דומיננטי בפני עצמו... ביום זה מקדימות ומגיעות עשרות אלפי יולדות להקריב קרבן יולדת כדי להתיר להם לאכול בקדשים למחרת... יש היערכות רבתי אצל הכהני בית אב וכנהי משמר לקראת אכילת עשרות אלפי חטאת העוף עד חצות...

היום לשם שינוי... במקום להתמקד בנושא מסוים... היום נעשה סקירה כללית על תקציר האירועים והמעמדות שהולכים להתרחש לאורך הקיץ הקרוב... אז דבר ראשון: מיד לאחר פסח שני... מתחילה היערכות לקראת חג השבועות!! חג השבועות כידוע... הוא חג יוצא דופן... יש בו משהו יותר רגוע!!

מיד!!! מיד אחרי חג השבועות מתחילה העונה החביבה של קציר החיטים והעלאת הביכורים... והראשון הוא כמובן ביכורי החיטים והשעורים... (השעורים כבר נקצרו בניסן, אבל החיטים מיד אחרי שבועות מתחילה העונה) בהתחלה זה עדיין מטפסף לאט לאט כי רק עכשיו זה מתחיל... ואל תשכח שקציר של תבואה זה סיפור שלם!! זה לא כמו קטיף של פירות שאתה קוטף וקדימה לירושלים... תבואה זה מוטוריקה עדינה... זה קוצר ומעמר דש וזורה מרקד... זה דבר שאורך לו זמן... ממילא הביכורים הראשונים אמנם מגיעים לירושלים מיד אחרי חג השבועות... אבל במשך החודש זה מתחיל לצבור תאוצה ואז מתחילים להגיע שיירות אדירות... כל בעלי שדות תבואה עולים בגיל ורנן לבית ה'... כל עיר והביכורים שלה... כל שיירה והכבת דרך שהיא עשתה מקצה גבול א"י... אשרי עין ראתה כל אלה...

ואז מגיע ר"ח תמוז ואיתו אט אט מסתיימת לה העונה של ביכורי חיטים... אחרוני הביכורים עדיין מגיעים לירושלים... ואז בבת אחת מפציעה לה עונת ביכורי התאנים... כן... הגיע הקיץ או לא הגיע?? השיירה הראשונה שהקדימה והגיעה לירושלים עם ביכורי התאנים זה לא חכמה גדולה!! כי בדרך כלל מדובר בישובים שקרובים לירושלים... וקו"ל שהקרובים לירושלים מביאים אותו לח... כלומר: הם קוטפים את התאנים ומגיעים איתם ככה!! לחיים!! היישר מהעץ!! ע"פ רוב תאנים זה פרי שמייבים אותו וזה תהליך שלם עד שזה נהיה גרוגרות ואז עושים מזה עיגול גדילה- כמו איזה סיר קוגל וככה מביאים אותו לירושלים... אבל סו"ס יש גם תאנים לחים, זה גם מאכל בפני עצמו!! אבל הוא לרונטי רק למי שמתגורר ממש קרוב לירושלים... (כי ברגע שאתה גר קצת קרוב וקצת רחוק... זה נהפך להיות נישט האין נישט האנר... ואז התאנים והפכים להיות מוקצה כידוע... שבשלב שבין תאנים לחים ליבשים... התאנים עוברים שלב של "סרי ריחיה" ומשם נלמד המושג מוקצה המיתולוגי...) ולכן מיד אחרי ביכורי החיטים יש גל פתאומי של ביכורי תאנים לחים ואז יש איזושהי הפסקה של שבועיים... וכולם יודעים שזה השקט שלפני הסערה... שאז מופיעים בזה אחר זה רבבות אלפי ישראל עם ביכורי תאנים וגרוגרות... זה הביכורים הכמעט הכי דומיננטיים כי תאנים יש לכולם!!!! תאנים כולם מגדלים...

וככה לאורך כל חודש תמוז ואז זה היום טוב של ביכורי תאנים וגרוגרות... ואז מגיע תשעת הימים... ושוב הזירה מתחממת והפעם זה מגיע לנקודת שיא!!! עוד כמה ימים מתחילה עונת הבציר...

עונת הבציר זה כבר לגמרי תקופה שחולקת מקום לעצמה!!! אז דבר ראשון: עונת הבציר היא עונה מאוד עליזה... כרמים זה משהו שתמיד הולך עם מחול וריקודים... יש הרבה שחוק ומצב רוח במתחם של כרם... וכתוצאה מזה מתעוררת כוונת שיא בזירה הבטחונית הרוחנית של 'השופטים ושוטרים' לקראת אכיפה בתחום "הויה מחניך קדוש" "סו"ס למי אבוי ולמי אוי נאמר על הפריקת עול שעלולה לבא כתוצאה מהיין... (בקיצור: כמו ששור ביומי ניסן הוא מסוכן כי הפריחה של החציר גורמת לו שזחה דעתו עליו... אז חודש אב אותו סיפור קורה לבן אדם ברגע שהוא רואה יין כי יתאדם...) בתקופה הזו יש הרבה בני עליה שתופסים חיזוק ומקבלים על עצמם נזירות... עכ"פ במקביל באותו זמן מתחיל עונת הגתות שזה אומר שמורידים את החומת ברלין שמפרידה בין החברים לבין עמי הארץ כי הע"ה גם נטהרים ונאמנים על טהרת הגתות... ובמקביל מתחילים לעלות לירושלים לביכורי ענבים ויין... וזה כבר ממש שמחה של מצוה...

וככה זה לאורך חצי חודש אב וכל חודש אלול... ולקראת סוף אלול מתחיל הקטיף של התמרים שזה כמובן כבר משתלב עם ארבעת המינים... בקיצור: כעת מניתי לך בקצרה את שרשרת האירועים בבית חיינו לאורך הקיץ הקרוב... א"ה נשתדל לסקר כל אירוע בפני עצמו בהרחבה... כמובן שכל אירוע כזה מתחלק לשני חלקים: החלק השני הוא: זה סדר קדשים- במעמד העלאת הביכורים למקדש... אבל החלק הראשון: זה סדר זרעים... כל התהליך בשדה... החל מפרט ועוללות ושכחה ופאה... וכלה בתרומה גדולה ובמעשר ראשון ותרומת מעשר שזה יום טוב בפני עצמו... מה שבטוח: חזרנו לשגרה מלאה של שנה ראשונה שאחר שנת השמיטה... ישנה התרגשות והתחדשות והתרעננות בכל כזה מעמד... ואנחנו כעת רק בהתחלה... לא נותר לנו כעת בערב חג השבועות אלא ללמוד בעיון את סדר זרעים... ובחג השבועות להתעדכן בתקנות או גזירות חדשות שהתעדכנו בבית דין הגדול בסדר זרעים לאורך השנה וחצי האחרונות...

כבר הוזכר כאן בגיליון זה בשנים הקודמות שלמורבה האבסורד דווקא רשב"י שכל האורות והכיסופים מתנקזים אליו... הרי אם נרצה להגדיר במילה אחת את משנתו של רשב"י זה:

עושים מה שצריך!!!!

דווקא בגלל שרשב"י הוא עמוד הגבורה!! והוא תמיד נצמד למה שצריך לעשות... דווקא הוא היה הכלי המתאים ביותר שדרכו התגלה תורת הסוד לעולם... מאותה סיבה שמכל הזרונקים ומכל המטטרות והברזים הראשיים... מי נבחר להשקות את התינוק?? דווקא הבקבוק עם הפיה הקטנטנה!!! ולמה?? כי עם כל הכבוד לזרנוק של מכבי אש... אם תכנין אותו לכיוון הפה של תינוק... התינוק יעוף... יהיה פה רק נזקים ואילו טיפה אחת של מים לא תכנס לפיו של התינוק... לכן דווקא הבקבוקון הקטן עם הצוואר בקבוק והפיה הקטנטנה היא הצנור המתאים להשקות תינוק...

על אותו משקל: כשהוכשר הדור הראשון שהיה ראוי להתחיל לגלות בו את הזורה המבוקש של תורת הנסתר... את האור העצום הזה א"א להעביר בזרנוק של אור... אדרבה... צריך דווקא את מי שיש לו את כח הצמצום הכי גדול... כדי לפתוח את האור הכי דקיק שדרכו יועבר הזורה בצורה מבוקרת שלא יהיה פה חלילה ריבוי אור ושבירת כלים... ולכן דווקא רשב"י שהוא עמוד הגבורה והתקיפות!! דווקא הוא הבוצינא דנהורא שדרכו האור העצום יכל לבקוע בצורה המבוקרת ביותר... ולכן זה בדיוק הפוך ממה שאנחנו מדמיינים... כשאנחנו מדמיינים את רשב"י אנחנו רואים אורות נשפכים... אבל למעשה דווקא שם היה את הגבורה הכי גדולה... ותכל'ס... במה התבטא

הגבורה והצמצום של רשב"י?? זה התבטא בזה ש-

עושים מה שצריך!!!!

אצל רשב"י אין כזה דבר לפעול על פי רגשות ואורות... אצל רשב"י עושים רק מה שנוכח ומה שרצונו יתברך כעת שזה מה שצריך!! גם אם רשב"י מגלה לנו את כל סודות התפילה בשורה התחתונה רשב"י עצמו לא מתפלל... אך יכול להיות?? כי מה לעשות... בשורה התחתונה רשב"י צריך לעשות כעת משהו אחר!!!

אם רשב"י היה בינינו כיום... קח בחשבון שהוא היה יושב בבני ברק כל הלילה ודורש בפנימיות העניין של עולו ואתכנישו בהילולא דבר יוחאי... נו... אז רשב"י היה נוסע למירון?? לא!! למה לא?? כי מאיזו סיבה שתהיה הוא צריך לעשות כעת משהו אחר!!!

אתה יודע מה?? אני אגלה לך סוד: ברור לי שאם רשב"י היה כיום הוא לא היה מגיע למירון... אתה יודע למה?? מסיבה ממש צדדית: כי השו"ע אומר שאסור לעבור כנגד המתפלל, אבל הזוה"ק מחמיר שאסור לעבור גם לצדי המתפללים! (והמ"ב מביא את זה... אגב: אני באופן אישי קבלתי היתר מרב להקל שלא חוה"ק כי אני היפראקטיבי ואין לי כח לחכות גם לצדי המתפללים... אבל עכ"פ כך הזוה"ק אומר!!! לא אני) ואני שואל אותך: ביום עמוס בציון הרשב"י (אם זה ל"ג בעומר או ער"ה וכדו') שעל כל מנין שמסיים יש שני מניינים שמתחילים... האם יש סיכוי בעולם לזוז שם בלי לעבור כנגד או בצדי המתפללים?? אין מצב!! נו... ובינינו... ראינו משהו שזה היה שיקול אצלו??

אז זהו!!! שאצל רשב"י כאן היה נגמר הסיפור!! הוא לא היה נכנס לציון ולו בגלל השיקול הזה!! הנה לך דוגמה של "עושים מה שצריך..." בקיצור: אם אתה מחפש לקחת משהו מהאור של רשב"י או הדבר הנכון ביותר זה לקחת משהו דווקא מהגבולות של רשב"י... שזה אומר: אני מקבל ע"ע להתחיל לעשות מה שצריך!! (מקורה ספציפית מסוימת) כל אחד במשבצת שלו ובינינו... אני מדבר על עבודת ה' שאני יודע מה צריך כעת לעשות לפי רצון ה'... ותכל'ס בשמחה... אני עושה מה שאני רוצה... ואני מקבל ע"ע להתחיל לעשות מה שצריך!! וכמובן: אל תעלה על האוטובוס למירון לפני שסיימת לעשות כל מה שנוכח לעשות לכה"פ באותו יום... לב יודע מרת נפשו...

